

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Milenou Hoškovou Sedlákovou ve věci

žalobce: [redacted], narozený dne [redacted]
bytem [redacted], [redacted]
zastoupený advokátem Mgr. Liborem Duškem
sídlem K Nemocnici 2375/2a, 350 02 Cheb

proti
žalovanému: [redacted], narozený dne [redacted]
bytem [redacted], [redacted]
zastoupený advokátem JUDr. Jaroslavem Kosnarem
sídlem Veleslavínova 363/35, 301 00 Plzeň

o zaplacení částky 29 750 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému k rukám jeho právního zástupce na náhradě nákladů řízení celkově 23 310 Kč, do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se svojí žalobou podanou u zdejšího soudu dne 29. 1. 2010 domáhal po žalovaném zaplacení částky 29 750 Kč s 2 % úrokem z prodlení jdoucím od 3. 4. 2005 do zaplacení jakožto náhrady škody podle ustanovení § 220l obchodního zákoníku, v jeho znění účinném za období od 1. 1. 2003 do 30. 6. 2008 s tím, že tato částka odpovídá součinnu částky 5x 5 950 Kč. Žalobce vlastnil 5 akcií obchodní společnosti Lázně Františkovy Lázně a.s., IČO 45358991, když tato následně zanikající společnost vyplatila drobným akcionářům (tudíž i žalobci) cenu 1 akcie v hodnotě 1 300 Kč s odkazem na částku konstatovanou znalcem Ing. [redacted].

Shodu s prvopisem potvrzuje Stanislava Beníšková.

Žalobce se však domnívá, že mu byla způsobena tímto jednáním žalovaného, který byl bývalým členem představenstva této zanikající společnosti a který dle žalobce nejednal s péčí řádného hospodáře, škoda, neboť správná hodnota akcie činila 7 250 Kč, tudíž na 1 akcii utrpěl žalobce škodu ve výši 5 950 Kč. Žalovaný jakožto bývalý člen představenstva zanikající společnosti měl postupovat v souladu s § 220b odstavec 1 obchodního zákoníku, ve shora uvedeném účinném znění, což nečinil a porušil povinnost výslovně odůvodnit výměnný poměr akcií ve zprávě představenstva a v téže zprávě případně uvést obtíže, které se vyskytly při oceňování, které bylo zpracováváno právě pro účely výměnného poměru akcií. Žalovaný jakožto osoba v daném oboru se pohybující, po delší dobu působící v této pozici měl rozpoznat, že znalecký posudek Ing. [REDAKCE] [REDAKCE] je chybný a nesmyslný a na tuto skutečnost upozornit a nevycházet z něj v případě stanovení hodnoty akcie, když z tohoto posudku vyplývá rozdíl 200 milionů Kč, když o tuto částku nižší hodnotu jakožto minimální hodnotu vlastního kapitálu uvádí právě znalec [REDAKCE], zatímco hodnota zanikající společnosti byla minimálně o 200 milionů Kč vyšší. Zároveň znalecký posudek Ing. [REDAKCE] správně nezohlednil a neocení komplex Tři Růže, který dle žalobce je v posudku zmiňován pouze jako jeden lázeňský dům, ač se jedná o komplex lázeňských domů Úpa, Nežárka, Ohře a Váh. Žalobce taktéž po řádném poučení dle § 118a odstavec 1, odstavec 3 o. s. ř. uvedl, že valná většina znaleckého posudku Ing. [REDAKCE] [REDAKCE] se věnovala metodě substitučního ocenění, pouhé 3 stránky, konkrétně str. 15-17 se týkala metody výnosové s tím, že takto stručně rozebraná výnosová metoda není schopná přezkoumání, tak jak konstatovaly následně zpracovávány posudky. Žalovaný v době, kdy zprávu představenstva zpracovával, si musel být vědom závěrů dalších znaleckých posudků znalců [REDAKCE] a [REDAKCE] s tím, že musel mít povědomost i o znaleckém posudku, který zpracovávala banka, u níž bylo žádáno poskytnutí úvěru. Ostatně zanikající společnost krátce před procesem vytěsnění akcionářů ze společnosti se rozhodla k masivnímu investování finančních prostředků do oprav budov, zároveň cíleně vynakládala značné finanční prostředky za nájemné, čímž docházelo k záměrnému umělému snižování majetku společnosti, když takto stanovené nájemné neodpovídalo počtu lůžek, které společnost První lázeňská a.s. poskytovala. Za dané situace se žalobce domnívá, že prokázal vznik škody, a proto soud měl přenést důkazní břemeno podle § 194 odstavec 5, tehdy platného obchodního zákoníku, na žalovaného, který by měl následně prokázat, že s péčí řádného hospodáře jednal.

2. Žalovaný od počátku navrhoval zamítnutí žaloby s tím, že žalovaný si splnil veškeré své zákonné povinnosti v rámci procesu převzetí jmění hlavním akcionářem a žádnou škodu nezpůsobil. Tyto skutečnosti dle žalovaného žalobce neprokázal, žalobce jako jeden z menšinových akcionářů nevyužil možnosti požádat o přezkoumání a dorovnání výše vypořádání v penězích, když tuto žalobu by eventuálně musel podat do 2. 4. 2005. Právo, které by případně touto žalobou mohl uplatnit, je tak již dávno promlčeno. Žalovaný především opakovaně upozorňoval na to, že výši vypořádání stanoví hlavní akcionář, nikdy nebylo prokázáno, že závěry znaleckého posudku Ing. [REDAKCE] [REDAKCE] CSc. by byly nesprávné a výklad, resp. závěry, které žalobce vyvozuje z dalších znaleckých posudků, zejména z posudku ZNALECKÉ KANCELÁŘE DUŠEK s.r.o., jsou nesprávné a zavádějící. Vzhledem k délce trvání tohoto řízení žalovaný v průběhu a v závěru tohoto řízení vedeného před Krajským soudem v Plzni odkázal již na rozsudky Vrchního soudu v Praze, které byly vyneseny ve věci ostatních akcionářů, a to pana [REDAKCE] [REDAKCE], paní [REDAKCE] [REDAKCE] a i Ing. [REDAKCE] [REDAKCE], který dle žalovaného motivoval ostatní akcionáře k podání obdobných žalob. Všechny tyto druhoinstanční rozsudky vyznívají ve prospěch žalovaného, všechny vychází ze stejných skutkových tvrzení, ze stejných navržených a provedených důkazů, které jsou stejným způsobem hodnoceny a dospívají ke shodnému závěru, že škoda nevznikla.
3. Soud má za prokázaný následující skutkový stav: mezi účastníky bylo nesporné, že žalobce byl vlastníkem 5 ks kmenových akcií na majitele ve jmenovité hodnotě 1 000 Kč obchodní společnosti Lázně Františkovy Lázně a.s., IČO 45358991. Společnost zanikla převodem jmění na hlavního akcionáře, a to na První Lázeňskou, akciovou společnost, IČO 46887121, následně došlo ke změně obchodní firmy na Lázně Františkovy Lázně a.s. Zanikající společnost byla

vymazána z obchodního rejstříku ke dni 1. 1. 2005 s právnímu účinky ke dni 2. 2. 2005. Mezi účastníky nebylo sporu ani o tom, že žalovaný byl členem představenstva zanikající společnosti, hlavní akcionář pro účely vypořádání stanovil hodnotu 1 akcie na 1 300 Kč, a to dle znaleckého posudku č. [REDAKCE] znalce Ing. [REDAKCE], CSc., ze dne 27. 5. 2004. Tento znalecký posudek ve svém závěru uvedl, že v rozhodném období hodnota majetku zanikající společnosti stanovená metodou kapitalizace čistých výnosů činila 269 511 000 Kč a jako významově důležitější metodu stanovil metodu výnosovou. Mezi účastníky nebylo ani sporu o tom, že žalovaný neinicioval žádné řízení o přezkoumání výše vypořádání v penězích, když ve stanovené zákonné lhůtě o takovéto přezkoumání soud nepožádal. Mezi účastníky nebyl sporný ani průběh procesu převzetí jmění s tím, že dne 30. 7. 2004 se konala řádná valná hromada akciové společnosti Lázně Františkovy Lázně a.s., na ní bylo přijato usnesení o zrušení společnosti bez likvidace s převodem jmění na hlavního akcionáře, kterým v té době byla společnost První Lázeňská, akciová společnost. Rozhodný den převzetí jmění byl 1. 1. 2004. Došlo ke schválení návrhu smlouvy o převzetí jmění zanikající společnosti jejím hlavním akcionářem, tato byla dne 7. 6. 2004 založena do sbírky listin a tvořila přílohu notářského zápisu. Zároveň došlo ke schválení konečné účetní závěrky zanikající společnosti, na které byl však přítomen pouze hlavní akcionář, který ale disponoval akciemi, jejichž hodnota přesahovala více než 90 % základního kapitálu společnosti. Mezi účastníky nebylo ani sporu o tom, že v rozhodném období již existovala zpráva auditora a že byly vypracovány i znalecké posudky, které oceňovaly hodnotu 1 akcie zaniklé společnosti, a to společností ZNALEX s.r.o., ZNALECKOU KANCELÁŘÍ DUŠEK s.r.o., znalecký posudek Ing. [REDAKCE] a [REDAKCE], když tyto znalecké posudky i s přihlédnutím k závěrům znaleckého posudku Ing. [REDAKCE] pracovaly s hodnotou akcie 1 300 Kč až 10 990 Kč. Dne 31.5.2004 byla schválena společná zpráva představenstev a dozorčích rad První Lázeňské, akciové společnosti – dále jen Hlavního akcionář a společnosti Lázně Františkovy Lázně a.s. – dále jen Společnost, která v bodě 3 písm.b) se zabývala právy menšinových akcionářů Společnosti, odkazovala při uvedení hodnoty 1 akcie na znalecký posudek Ing. [REDAKCE], konstatovala, že při oceňování jmění Společnosti za účelem stanovení přiměřeného vypořádání v penězích se nevyskytly žádné obtíže a menšinoví akcionáři tak v procesu převodu jmění získávají postupem v souladu se zákonem za své akcie vypořádání v penězích, které je pro ně výhodnější než běžný prodej jejich akcií (nesporná tvrzení, znalecké posudky, záznamy a listiny zveřejněné ve veřejném obchodním rejstříku – zejména společná zpráva představenstev a dozorčích rad).

4. Mezi účastníky zůstalo sporné to, zda žalovaný jakožto člen představenstva způsobil žalobci škodu tím, že co se týče výměnného poměru akcií, ve zprávě představenstev a dozorčích rad nezdůvodnil rozdíl mezi hodnotou společnosti stvrzenou auditorem a hodnotou určenou znalce Ing. [REDAKCE] a mezi znaleckými posudky zpracovanými pro účely čerpání úvěru, zda tímto neochránil zájmy akcionářů, nevyjádřil pochybnost o závěrech znaleckého posudku Ing. [REDAKCE] s tím, že však musel mít povědomí o reálné hodnotě akcií, která neodpovídala závěrům znalce. Tím, že podepsal zprávu představenstev ze dne 31. 5. 2004, která pouze odkázala na znalecký posudek Ing. [REDAKCE], měl porušit § 194 odstavec 5 obchodního zákoníku, v tehdy účinném znění.
5. Podle § 220l odstavec 1 obchodního zákoníku, ve znění účinném do 30. 6. 2008, členové představenstva a dozorčí rady zúčastněných společností a znalec nebo znalci pro fúzi, kteří zpracovali znaleckou zprávu pro tyto společnosti, odpovídají společně a nerozdílně za škodu, která vznikla porušením jejich povinností při sloučení zúčastněné společnosti jejím akcionářům nebo věřitelům podle § 373 až 386. Člen představenstva nebo dozorčí rady anebo znalec se zproští odpovědnosti, jestliže prokáže, že jednal s péčí řádného hospodáře. Ustanovení § 194 odstavec 5 poslední věty se nepoužije. Ustanovení § 66 odstavec 8 až 11 zde platí obdobně.
6. Podle § 373 obchodního zákoníku, ve shora uvedeném znění, kdo poruší svou povinnost ze závazkového vztahu, je povinen nahradit škodu tím způsobenou druhé straně, ledaže prokáže, že

porušení povinnosti bylo způsobeno okolnostmi vylučujícími odpovědnost.

7. Žalobce je aktivně legitimován z titulu drobného akcionáře, který se touto žalobou domáhá náhrady majetkové újmy, která mu měla vzniknout v důsledku toho, že nedostal za akcii zaniklé společnosti zaplacenou dle jeho názoru přiměřenou částku, a to i za situace, kdy nepodal žalobu na dorovnání doplatku akcionářům zanikající společnosti podle § 220k obchodního zákoníku, ve znění účinném do 30. 6. 2008, tato skutečnost může být posouzena podle § 384 odstavec 1 obchodního zákoníku. Zároveň rozsudek Vrchního soudu v Praze č.j. 6 Cmo 263/2016 upozornil na to, že nízká cena akcií a případné právo na dorovnání bez dalšího neznámá, že stanovení takto nízké ceny akcií je výsledkem protiprávního jednání v zákoně uvedených osob, které porušily povinnost ze zákona jim plynoucí, a proto by byla povinná vytěsněnému akcionáři nahradit škodu tím způsobenou. Zároveň tento rozsudek poukázal na to, že nelze prosazovat zájmy akcionáře držícího nepatrné množství akcií proti vůli držitele většiny akcií. Tím, že žalobce nevyužil možnosti domáhat se svých majetkových nároků podáním shora uvedené žaloby podle § 220k obchodního zákoníku, v tehdy platném znění, snížil možnost domáhat se majetkových nároků souvisejících s fúzí jeho akciové společnosti cestou náhrady škody. Soud se proto zabýval tím, zda žalobce prokázal, že žalovaný jakožto člen představenstva postupoval v souvislosti s fúzí společnosti v rozporu se zákonem.
8. Žalobce mu předně vyčítá, že podepsal společnou zprávu představenstva dne 31. 5. 2004, která odkazovala na znalecký posudek Ing. [REDAKCE], když hlavní akcionář určil hodnotu 1 akcie právě dle shora uvedeného posudku na částku 1 300 Kč. V řízení bylo prokázáno, že Ing. [REDAKCE] byl znalcem uvedeným v seznamu znalců s příslušnou specializací, vypracoval formálně správný znalecký posudek, nebyla shledána jeho trestněprávní odpovědnost, v průběhu šetření orgánů činných v trestním řízení zemřel. Žalobce netvrdil a ani neprokázal, že by žalovaný snad závěry tohoto znaleckého zkoumání ovlivňoval, neprokázal ani, že by znalci zatajoval jakékoliv doklady či případně majetek společnosti, čímž by jednal v rozporu s povinnostmi stanovenými mu zákonem (§ 191,194 obch. zák., v tehdy platném znění). Pokud žalobce shledává pochybení žalovaného v tom, že neodhalil, že údajně ve znaleckém posudku dochází k nesprávnému ocenění komplexu Tři Růže, který pracuje pouze s jedním areálem a ne s vícero lázeňskými domy, soud je nucen zkonstatovat, že znalec měl k dispozici zápisy vedené v katastru nemovitostí, které jsou veřejně přístupné, bylo zřejmé, jaké nemovitosti jsou ve vlastnictví zanikající společnosti a pokud by i došlo k nesprávnému, resp. neúplnému zahrnutí všech těchto nemovitostí do znaleckého posouzení, jednalo by se o pochybení znalce, který znalecký posudek zpracovával po složení znaleckého slibu a všech odborných zkoušek pod hrozbou trestněprávní odpovědnosti. Soud se zabýval také tím, zda žalovaný pochybil, když ve zprávě představenstev byl uveden pouze odkaz na tento znalecký posudek Ing. [REDAKCE] a více nebyl odůvodněn výměnný poměr akcií, ačkoliv to žalovanému ukládalo ustanovení § 220b odst. 1 obch.zák., v tehdy platném znění. Jestliže v té době existoval posudek Prof.Ing. [REDAKCE] CSc., který stanovoval hodnotu akcie zanikající společnosti na max. 1 740,- Kč, který byl žalovanému znám, nemůžeme v jeho případě hovořit o slepé důvěře v závěry znaleckého posudku Ing. [REDAKCE] právě s přihlédnutím k závěrům znaleckého posudku znalce [REDAKCE]. Na těchto závěrech by však nic nezměnilo i to, kdyby členové dozorčí rady a členové představenstva výslovně uvedli, že odkazují znalecký posudek Ing. [REDAKCE] s tím, že jsou si vědomi i toho, že zde existují jiné listinné podklady, resp. znalecké posudky, které pracují a hodnotí hodnotu 1 akcie jinak s tím, že by podrobně rozebrali, proč se kloní k závěrům znaleckého posudku Ing. [REDAKCE] a proč nevycházejí ze znaleckých posudků jiných znalců. Na závěrech hlavního akcionáře by toto odůvodnění nic nezměnilo. Soud neshledal, že by žalovaný opomněl do této zprávy uvést, že došlo k určitým problémům při oceňování, sám žalovaný do dnešního dne zastává stanovisko, že žádné problémy se v průběhu tohoto procesu nevyskytly. Nebylo-li žádných pochyb, nebylo povinností žalovaného ničeho v tomto směru do zprávy uvádět. Žalobce po vyčerpání všech důkazních prostředků, které navrhl, neprokázal, že by žalobci vznikla v souvislosti s procesem vytěsnění minoritních akcionářů škoda, za kterou by žalovaný

odpovídal, neboť porušil svoje povinnosti při sloučení zúčastněné společnosti, proto nedošlo k přenesení důkazního břemene na žalovaného (usnesení Vrchního soudu v Praze 7 Cmo 283/2012 a 14 Cmo 343/2012) a žaloba tak byla výrokem I. zamítnuta.

9. Výrokem II. bylo rozhodnuto o náhradě nákladů řízení dle § 142 o. s. ř. Žalovaný byl ve sporu zcela úspěšný, proto je mu povinen náhradu nákladů řízení uhradit procesně neúspěšný žalobce. Náklady žalovaného spočívají v 9 úkonech právní pomoci po 2 290 Kč (převzetí a příprava, podání odporu proti platebnímu rozkazu, vyjádření se k žalobě, písemné podání – závěrečný návrh ze dne 11. 9. 2017, vyjádření k jednání dne 13. 11. 2017, které bylo soudu doručeno 5. 12. 2017 a za účasti při 4 ústních jednáních ve dnech 4. 10., 13. 11., 13. 12. 2017 a 23. 4. 2018). K těmto 9 úkonům právní pomoci je nutné připočítat k tomu 9 příslušných režijních paušálů po 300 Kč, vše dle vyhlášky č. 177/1996 Sb. Celkově náklady žalovaného činí 23 310 Kč. Výrokem II. proto byla žalobci uložena povinnost k úhradě této částky, a to k rukám právního zástupce žalobce dle § 149 odstavec 1 o. s. ř., ve lhůtě stanovené dle § 160 odstavec 1 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze ve lhůtě 15 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení podat k Vrchnímu soudu v Praze, prostřednictvím soudu zdejšího, odvolání, a to ve dvojím vyhotovení.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný domáhat svého práva návrhem na soudní výkon rozhodnutí či nařízení exekuce.

Plzeň 27. dubna 2018

JUDr. Milena Hošková Sedláková v. r.
samosoudkyně